

Kirpinin Gizli Şarkısı

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Gizli Şarkısı

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın, eğrelti otlarının yeşil kurdeleler gibi kıvrıldığı sıcak bir köşesinde küçük bir kirpi yaşırdı. Tüyleri sıcak bal rengiydi; yüzü ve karnı ise yumuşacık krem rengiydi. Biraz bol gelen, saçakları minik patilerini gıdıklayan kırmızı örgü bir atkı takardı. Her sabah ağaçların arasında dolaşır, meraklı ve utangaç bir hâlde yeni bir şey arardı.

Bir gn kirpi, esintiyle szlen uykulu bir melodi buldu. Kk anlar ve yumusak mırıldanmalar birbirine karımı gibiydi. Baını yana eęip dinledi. Melodi, glgede balarını sallayan kapalı iek tomurcuklarının olduęu yerden geliyordu. "Ne gzel bir arkı," diye fısıldadı. "Keke ben de syleyebilseydim."

Kirpi melodiyi mırıldanmayı denedi ama bazı notalar eksikti. Gürleyen gök gürültüsü gibi alçak kısımları söyleyebiliyordu ama yüksek kısımlar elinden kayıp gidiyordu. Bütün sabah çalıştı; minik burnu çabalamaktan seğiriyordu. "Yardıma ihtiyacım var," dedi. Tam o sırada minik bir kuş kanat çırpıp yanına kondu. Bu, bir kanadının arkasına küçük mavi bir çiçek sıkıştırmış, tombul ve neşeli bir çalikuşuydu.

"Şarkı söylemeye çalıştığımı duydum," dedi çalikuşu, kehribar rengi gözleri parlayarak. "Bu çiçek şarkısı! İlkbaharda tomurcukları uyandırır." Kirpinin düğme gibi gözleri kocaman açıldı. "Bana eksik notaları öğretebilir misin?" diye sordu. Çalikuşu başını salladı. "Tek tek," dedi. "İyi dinle." Çiy gibi parıldayan berrak, yüksek bir nota söyledi.

Kirpi notayı taklit etmeye çalıştı ama sesi cıyık gibi çıktı. Utandı ve atkısına baktı. "Endişelenme," dedi çalığışu nazikçe. "Her şarkı küçük başlar." Notayı yeniden söyledi ve bu kez kirpi derin bir nefes aldı. Biraz titrek ama doğru bir şekilde geri söyledi. Çalığışu kanatlarını cırpıttı. "İşte bu!" diye sevindi.

Sonra alıkuşu ona kelebek gibi inip yükselen bir nota öğretti. Kirpi eğreli otlarının arasında yürürken alıştı. Notayı bir salyangaza söyledi, salyangoz gülümsedi. Bir mantara söyledi, mantar dinliyor gibiydi. alıkuşu yanında uçup onu yüreklendirdi. "Giderek iyileşiyorsun!" dedi. Kirpinin içi sıcacık oldu ve gururlandı.

Her gün çalıştılar. Çalikuşu ona küçük bir dere gibi kıvrılıp akan, titrek bir nota öğretti. Kirpinin sesi güçlendi. Bir esinti dikenlerini karıştırırsa bile notayı sabit tutmayı öğrendi. Çalikuşu ona eşlik etti; sesleri bal ve güneş ışığı gibi birbirine karıştı. "Sadece birkaç nota kaldı," dedi. Çiçek tomurcukları sanki daha da yaklaşıp dinliyordu.

Bir öğleden sonra kirpi şarkının tamamını baştan sona söylemeyi denedi. Alçak notaları ve yüksek notaları, inişi ve titremeyi hatırladı. Ama en son notaya geldiğinde durdu. "Onu hatırlayamıyorum," dedi, minik burnu düşerek. "Bu hepsinin en önemli notası," dedi çalığışu yumuşakça. "Çiçekleri uyandıran nota."

Kirpinin karnında bir endişe kıpırtısı hissetti. "Ya bunu hiç doğru yapamazsam?" diye sordu. Çalığışu yanındaki bir dala kondu. "Şimdiden çok şey öğrendin," dedi. "Son nota senin içinde. Sadece gözlerini kapat ve şarkıyı hisset." Kirpi derin bir nefes aldı ve düğme gibi gözlerini kapattı. Rüzgârı ve yaprakların hışırtısını dinledi.

Melodiyi yeniden söyledi, önce usulca. Çalığışu ona katıldı; sesi parlak bir ip gibiydi. Kirpi şarkının göğsünde büyüdüğünü hissetti. Son notaya geldiğinde durmadı. Ağzını açtı ve havada parıldayan berrak, çınlayan bir nota bıraktı. Çalığışunun gözleri parladı. "Başardın!" diye cıvıladı.

Önce hiçbir şey olmadı. Kirpinin atkısı esintide dalgalandı. Sonra yanındaki minik bir çiçek tomurcuğu titremeye başladı. Yavaşça, yaprak yaprak açıldı. Küçük bir güneş gibi parlak sarı bir çiçektir. Kirpi soluğunu tuttu. "Bak!" diye haykırdı. Çalığışu havada dans etti. "Şarkı işe yarıyor!" diye şakıdı.

Diğer tomurcuklar da tek tek uyandı. Pembe çiçekler, mavi çiçekler ve beyaz çiçekler açiverdi; havayı tatlı bir koku doldurdu. Ormanın zemini yapraklardan bir gökkuşağına dönüştü. Kirpi daha yüksek sesle söyledi ve çevresinde daha çok çiçek açtı. Çalikuşu tomurcuktan tomurcuğa uçtu, mavi çiçeği sallanıyordu. "İlkbaharı getirdin!" dedi. "Şarkın doğanın uyanmasına yardım etti."

Kirpi sevinle üldü. Kendi etrafında döndü, kırmızı atkısı savruldu. Çevresindeki bütün iekler sanki onlar da dans ediyormuş gibi başlarını sallayıp salındı. Arılar ziyarete geldi, kelebekler uçtu. Orman renk ve şarkıyla canlandı. Kirpi mutlu ve gururlu hissetti. "Bunu birlikte yaptık," dedi alıkuşuna. "Sen olmasan yapamazdım."

Çalıkuşu uzun bir çiçeğe kondu ve gülümsedi. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi. "Ve senin şarkın başından beri içindeydi. Ben sadece notaları bulmana yardım ettim." Kirpi başını salladı. "Çalışmaya devam edeceğim," dedi. "Ve her ilkbaharda çiçekler için şarkı söyleyeceğim." Çalıkuşu mavi çiçeğini kanadının arkasına sıkıştırdı. "Seninle şarkı söylemek için hep burada olacağım."

O günden sonra küçük kirpi ormanda her yürüyüşünde gizli şarkısını söyledi. Çiçekler onu parlak yüzleriyle karşıladı ve hava her zaman tatlı müzikle doldu. Çalığışu yanında uçtu ve birlikte ormanı daha mutlu bir yer yaptılar. Kirpi, yaratıcılığın doğaya yardımcı olabileceğini ve dostluğun her şarkıyı daha tatlı kıldığını öğrendi.

Ve eğer bir gün o ormana yolunuz düşerse, iyi dinleyin. Esintiyle süzülen neşeli bir melodi duyabilirsiniz. Bu, dostluk ve çiçekler şarkısını söyleyen kirpi ile çalığışudur. Ve eğer çok şanslıysanız, küçük bir kirpinin gizli şarkısıyla uyanan yeni bir çiçeğin tam gözünüzün önünde açtığını görebilirsiniz.